

חוק כלי-היריה, התש"ט-1949, 2

1. בחוק זה-³

"כלי-יריה" - פירושו כלי בעל קנה העשוי לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוונתם להמית אדם, וכולל חלק, אביזר ותחמושת של כלי כזה. וכן כלי-נשק שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אביזר ותחמושת לכלי-נשק כאמור ולרבות מכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור ולמעט מכל גז מדמיע;

"כלי-יריה צבאי" - פירושו כלי-יריה מסוג ששר הבטחון הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כסוג של כלי-יריה צבאיים;

"מועמד לשירות" - אדם המבקש לשרת או המשרת, בתפקיד המחייב נשיאת כלי יריה, באחד מהגופים המנויים בסעיף 5ב(א) למעט בצבא הגנה לישראל;

"מטוח-קליעה" - מיתקן שנועד לקליעה למטרה מכלי-יריה;

"מכל גז מדמיע" - מכל המיועד להגנה עצמית, שמשקל תכולתו הוא כפי שנקבע בתוספת והוא מכיל או סוגל להכיל או לפלוט חומר שסוגו וריכוזו קבועים בתוספת, ובלבד שמנגנון ההפעלה שלו אינו כולל תרכובות של חמרי בערה או נפץ;

"מנהל משרד הבריאות" - המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיכו לכך;

"מנהל משרד העבודה והרווחה" - המנהל הכללי של משרד העבודה והרווחה או מי שהוא הסמיכו לכך;

"עובד סוציאלי" - כהגדרתו בחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996;

"פקודות הצבא" - פקודות הצבא ופקודות כלליות אחרות כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;

"פקיד-רישוי" - פירושו אדם שנתמנה על ידי שר הפנים, במינוי שפורסם ברשומות, להיות פקיד-רישוי לצורך חוק זה; מינוי כזה יכול להיות כללי או מסוייג;

"קצין בריאות הנפש" - כמשמעותו בפקודות הצבא;

"שעת-חירום" - (נמחקה).

2. (א) לא יעשה אדם כלי-יריה, אלא על פי רשיון ובהזמנת הממשלה או על פי אישור הממשלה.

(ב) לא יביא אדם כלי-יריה צבאי למדינה ולא יוציא אדם כלי-יריה צבאי מן המדינה אלא על פי אישור הממשלה.

(ג) לא יביא אדם למדינה כלי-יריה שאינו כלי-יריה צבאי, ולא יוציא אדם מן המדינה כלי-יריה שאינו כלי-יריה צבאי, אלא על פי רשיון.

3. (א) לא יעשה אדם עסק בכלי-יריה אלא על פי רשיון.

(ב) לצורך סעיף זה רואים אדם כעושה עסק בכלי-יריה, אם הוא עושה בהם מקח-וממכר או עסק בהחסנתם או בתיקונם.

(ג) בעל רשיון לפי סעיף זה לא יקבל כלי-יריה להחסנה או לתיקון אלא מאת אדם אחר שהוא בעל רשיון כזה או מאת אדם המחזיק אותו כלי-יריה בהיתר על פי חוק זה.

4. לא ישא ולא יוביל אדם כלי-יריה, אלא על פי רשיון, או על פי תעודת-הרשאה לפי הסעיפים 9, 10, 10א או 10ג, או לפי רשות על פי סעיף 10ב(ג).

5. (א) לא יחזיק אדם כלי-יריה, אלא על פי רשיון.

(ב) הוראות סעיף זה אינן חלות -

(1) על המביא כלי-יריה למדינה על פי רשיון לפי סעיף 2 - במשך שלושים יום מיום הבאת כלי-היריה למדינה כאמור;

(2) על העושה עסק בכלי-יריה על פי רשיון לפי סעיף 3 - לגבי כלי-היריה שהוא מחזיק לרגל עסקו;

(3) על בעל רשיון על פי סעיף 4 - לגבי כלי-היריה שעליו ניתן לו אותו הרשיון;

(4) על בעל רשיון מיוחד או על בעל תעודת-הרשאה לפי הסעיפים 9, 10, 10א או 10ג, או על בר-רשות לפי סעיף 10ב(ג);

(5) על יורש או מנהל עזבון של אדם שנפטר, המחזיק כלי-יריה שהנפטר החזיקו בהיתר על פי חוק זה - במשך שלושים יום מיום הפטירה.

5א. (א) לא יינתן רשיון להחזקת כלי-יריה, למעט כלי-יריה המוחזק מטעם המשטרה על פי הסעיפים 9 או 10, אלא לאחר שאדם המחזיק ברשיון למכור כלי-יריה בדרך כלל (להלן - סוחר מורשה) או אדם ששר הפנים ימנה לענין סעיף זה, אישר בתעודה כי בדק את כלי-היריה ומצאהו ראוי לשימוש.⁴

(ב) סוחר מורשה ומי ששר הפנים מינהו כאמור בסעיף קטן (א) חייבים, לפי בקשה ובתשלום, לבדוק כלי-יריה, ואם מצאווהו ראוי לשימוש - לאשר זאת בתעודה כאמור; שיעור התשלום בעד הבדיקה ייקבע על ידי שר הפנים בצו; היה בודק כלי-היריה עובד המדינה, יהיה התשלום לידי אוצר המדינה.

(ג) שר הפנים רשאי לפטור סוגים שונים של כלי-יריה מחובת הבדיקה לפי סעיף זה.

ב.5 (א) הוראות הסעיפים 4 ו-5 יחולו גם על כלי-יריה שנמסר לאדם מטעם המדינה בקשר לתפקידו, למעט כלי-יריה שבידי צבא-הגנה לישראל או משטרת ישראל, שירות בתי-הסוהר, או בידי איש משמר הכנסת כמשמעותו בחוק משכן הכנסת, רחבתו ומשמר הכנסת, התשכ"ח-1968.

(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי-יריה שנמסר מטעם צבא-הגנה לישראל או משטרת ישראל, או בהסכמת אחד מהם -

(1) לצרכי אימונו של מי שמלאו לו 14 שנה והוא נמנה עם יחידה שהודיע עליה שר הבטחון ברשומות שהיא יחידת-אימון לענין סעיף זה, והכלי נמצא בידי אותו אדם בשעת אימון או הדרכה של צבא-הגנה לישראל או מטעמו, או בשעת אימון או הדרכה והמנוהלים על פי הוראות-קבע של שר החינוך והתרבות, שהותקנו בשים לב להוראות צבא-הגנה לישראל לגבי יחידות-אימון דומות שבפיקוחו, והמדריך באימונים אלה אושר על ידי שר הבטחון בהמלצת שר החינוך והתרבות;

(2) למדריך כאמור לשם אימון והדרכה בשעת מילוי תפקידו.

(ג) הוראות סעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי יריה שנמסר לאדם מטעם צבא-הגנה לישראל על פי תעודת הרשאה בהתאם להוראות המחייבות בצבא בנדון זה או על כלי יריה שנמסר לאדם מטעם משטרת ישראל על פי תעודת הרשאה בהתאם להוראות המחייבות במשטרה וכלי-היריה הוא בידי אותו אדם בהתאם לתנאי התעודה.

(ג1) שר הבטחון רשאי, בהודעה בכתב לשר הפנים, לפטור מפעלים ושלוחות אחרות של מערכת הבטחון מלקיים הוראות הסעיפים 4 ו-5, בכלי-יריה שבידיהם שלא לצרכי הגנתם; התנאים להובלת כלי-יריה אלה ייקבעו בתעודת-הרשאה שתימסר להם על ידי מי ששר הבטחון הסמיך לכך.

(ד) אין בסעיף זה כדי לגרוע מכל פטור לקבלת רשיון הניתן לפי סעיף 5(ב).

(ה) סמכויות שר הבטחון ושר החינוך והתרבות לפי סעיף זה, בענין אישור מדריכים ומתן המלצה על האישור ומתן הוראות, ניתנות לאצילה.

(ו) הוראות שר החינוך והתרבות לפי סעיף זה אינן טעונות פרסום ברשומות.

ג.5 (א) לא יינתן רשיון להחזקה ולנשיאה של כלי יריה, אלא לאחר שמקבל הרשיון עבר הכשרה מתאימה ללימוד השימוש בכלי יריה מסוג הכלי שהוא מבקש לרכוש, והפעיל במטווח-קליעה כלי יריה מסוג הכלי שהוא מבקש לרכוש.

(ב) שר הפנים יתקין תקנות בדבר תכנית ההכשרה הנדרשת לפי סעיף קטן (א) והוא רשאי לקבוע תנאים למתן פטור מחובה זו.

(ג) שר הפנים רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר חובת ההכשרה הנדרשת לחידושו של רשיון כלי ירייה והתנאים לפטור מחובה זו.

(ד) תקנות לפי סעיף זה טעונות אישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת.

75. (א) לא יכשיר אדם, לא ידריך ולא יאמן, אדם אחר, בשימוש בכלי ירייה, אלא על פי רישיון, במטווח קליעה שניתן לגביו רישיון לפי סעיף 7 או במקום אחר שנקבע ברישיונו, והכל בכפוף להוראות סעיף 7ח ובהתאם לתנאי הרישיון.⁵

(ב) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים, לקבוע סוגים שונים של רישיונות לפי סעיף זה, לסוגים שונים של הכשרה, הדרכה או אימון.

6. (א) לא יקנה אדם כלי-יריה ולא ירכשו בדרך אחרת אלא אם יש בידו רשיון לאותו כלי-יריה.

(ב) לא ימכור אדם כלי-יריה, לא יעבירו לאחר בדרך אחרת ולא ימסור כלי-יריה לאחר אלא לאחר שנוכח כי יש בידי הקונה או המקבל רשיון לאותו כלי-יריה, או שמוותר לו להחזיק בכלי-היריה לפי הוראות חוק זה.

7. לא יוקם מטווח-קליעה ולא ינוהל אלא על פי רשיון.

7א. לא ייכנס אדם אל מטווח-קליעה, ולא ישהה בו, אלא בהתאם להוראות של מנהל המטווח או של מי שמונה לכך, ולא יפעיל במטווח כלי-יריה אלא בפיקוחו של מפקח.

7א1. (א) בסעיף זה -

"אימון" - לרבות אימון בלא ירי;

"אגודת ספורט", "איגוד", "התאחדות", "מאמן", "מדריך ספורט", "מועדון ספורט" ו"תעודת הסמכה", לעניין ענף ספורט הקליעה - כמשמעותם בחוק הספורט, התשמ"ח-1988;

"מועמד לרישום" - מי שמנהל ספורט אישר לו לבצע שני אימוני התנסות לשם בחינת מועמדותו לרישום כספורטאי בהתאחדות או באיגוד לעניין ענף ספורט הקליעה; לעניין זה, "מנהל ספורט" - מנהל אגודת ספורט, מנהל מועדון ספורט, או מאמן או מדריך ספורט שיש בידו תעודת הסמכה, שמנהל אגודת ספורט או מנהל מועדון ספורט הסמיכו לכך, והכל בענף ספורט הקליעה.

(ב) מנהל מטווח קליעה לא יתיר ולא יאפשר לאדם להפעיל כלי ירייה או להתאמן בכלי ירייה במטווח שבניהולו, אלא אם כן מתקיים באותו אדם תנאי מהתנאים האמורים בפסקאות (1) עד (5) שלהלן, והוא המציא למנהל מטווח הקליעה מסמך או הסמכה כאמור בסעיף קטן (ג):

(1) מלאו לו 18 שנים;

(2) מלאו לו 16 שנים אך טרם מלאו לו 18 שנים, בסוגי פעילויות שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(3) מלאו לו 14 שנים אך טרם מלאו לו 18 שנים והוא נמנה עם יחידת אימון כאמור בסעיף 5ב(1) ובמסגרת אימון של יחידה כאמור;

(4) מלאו לו 12 שנים אך טרם מלאו לו 18 שנים והוא ספורטאי רשום בהתאחדות או באיגוד לעניין ענף ספורט הקליעה או שהוא מועמד לרישום כאמור, ובלבד שמועמד כאמור לא יבצע יותר משני אימוני התנסות;

(5) מלאו לו 10 שנים אך טרם מלאו לו 12 שנים והוא ספורטאי רשום או שהוא מועמד לרישום, כאמור בפסקה (4), ושר התרבות והספורט או המנהל הכללי של משרדו, התיר לו, בהיתר חתום בידו, לאחר שקיבל המלצה מאת ראש התאחדות או ראש איגוד לעניין ענף ספורט הקליעה, להפעיל כלי ירייה או להתאמן בכלי ירייה במטווח קליעה, ובלבד שמועמד כאמור לא יבצע יותר משני אימוני התנסות.

(ג) אדם המבקש להפעיל כלי ירייה או להתאמן בכלי ירייה במטווח קליעה ימציא למנהל מטווח הקליעה מסמך המעיד על קיום תנאי מהתנאים האמורים בפסקאות (1) עד (5) שבסעיף קטן (ב), ולעניין האמור בפסקאות (2) עד (5) שבאותו סעיף קטן - גם הסכמה בכתב של הורה או של אפוטרופסו להפעלת כלי הירייה או לאימון בכלי הירייה במטווח הקליעה על ידיו.

(ד) מנהל מטווח קליעה רשאי לדרוש מאדם המבקש להפעיל כלי ירייה או להתאמן בכלי ירייה במטווח הקליעה שבניהולו להציג לפניו תעודה מזהה שבה ניתן לוודא את גילו.

(ה) במטווח קליעה תוצג, במקום בולט, הודעה המפרטת את הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד).

(ו) ביצוע הוראות סעיף זה הוא תנאי ברישיון למטווח קליעה.

7ב. הנמצא במטווח-קליעה יקיים בו את הוראות-הקבע שהוצאו על ידי הרשות המוסמכת ושהוצגו במטווח במקום הנראה לעין, וכן את ההוראות שניתנו על פיהן; ואולם במטווחי-הקליעה של צבא-הגנה לישראל או של משטרת ישראל ינהג כל הנמצא בהם, לפי הפקודות שהוציא הצבא או המשטרה לענין זה, ושהוצגו כאמור, ולפי ההוראות שניתנו על פיהן.

7ג. לא ימשש אדם מפקח מטווח-קליעה אלא על פי רשיון.

7ד. הקמת מטווח-קליעה ללא רשיון לפי חוק זה או שלא בהתאם לתנאי הרשיון, דינה, לכל דבר, כדין הקמתו בלי הרשיון הדרוש לפי פקודת בנין ערים, 1936, או שלא בהתאם לתנאי רשיון לפי אותה פקודה.

7ה. הוראות הסעיפים 7-7ד מחייבות גם את המדינה, להוציא את צבא-הגנה לישראל, משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר ומשמר הכנסת; ושר הבטחון רשאי, בהודעה בכתב לשר הפנים, לפטור מהוראות אלה מפעל או שלוחה אחרת של מערכת הבטחון במטווחי-קליעה שלהם.

7ו. הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי-יריה שבידי אדם הנמצא במטווח-קליעה ברשותו של מנהל המטווח או של מי שהסמיך לכך, וכן על נשיאתם, החזקתם והובלתם של כלי-יריה, בתנאים שנקבעו בתקנות לשם העברתם של כלי-היריה למטווח או לשם החזרתם ממנו או לשם אימון בהם ללא-ירי.

7ז. מנהל המטווח חייב לקבל רשיון-החזקה לפי סעיף 5 על כלי-היריה שברצונו להחזיקם לצורך המטווח.

7ח. לא יתאמן אדם בירי מכלי-יריה, מחוץ למטווח-קליעה.

8. לא ישלח אדם כלי-יריה בדואר, ברכבת או בכל דרך אחרת, אלא על פי רשיון.

9. (א) רשות מוסמכת רשאית לתת לממונה של ישוב רשיון מיוחד להחזקת כלי-יריה להגנת הנפש והרכוש של הישוב והתחבורה עם הישוב.

(ב) ממונה של ישוב שניתן לו רשיון מיוחד כאמור, רשאי, אם היה הדבר דרוש, לפי דעתו, להגנת הנפש והרכוש של הישוב או התחבורה עם הישוב, להרשות אדם מתושבי הישוב או מהנמצאים בו שאושר לכך על ידי מפקח-המשטרה המחוזי או נציגו, הן ברשימה הכוללת את שמו והן באופן אישי והן בכל דרך אחרת, לשאת בתחום שהוגדר ברשיון את כלי-היריה שעליו ניתן הרשיון; הממונה רשאי לקבוע תנאים והגבלות לאותה הרשאה.

(ג) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן על ידי תעודה בחתימת-יד הממונה.

(ד) בסעיף זה -

"ישוב" - פירושו מקום-ישוב ששר הפנים על פי המלצת שר הבטחון, אישר אותו כישוב לצורך סעיף זה;

"ממונה" - פירושו הממונה על השמירה כמשמעותו בחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), התשכ"א-1961, או תושב אחר שנתמנה על ידי פקיד-רישוי להיות ממונה לצורך סעיף זה.

10. (א) רשות מוסמכת רשאית לתת לבעל של מפעל ראוי, או למנהלו או למי שהבעל

או המנהל מינה להיות אחראי לבטחון במפעל, רשיון מיוחד להחזקת כלי-יריה להגנת המפעל ועובדיו והתחבורה עם המפעל וכן לאימונים הקשורים בהשגת מטרות אלה.⁸

(ב) בעל רשיון מיוחד כאמור רשאי, אם היה הדבר דרוש, לפי דעתו, להגנת הנפש או רכוש המפעל או התחבורה עם המפעל, להרשות, בתנאים ובהגבלות שיראה לקבוע, אדם מעובדי המפעל לשאת בתחום שהוגדר ברשיון, או בשעת אימונים שיתקיימו במקום ובתנאים שקבעה הרשות המוסמכת מטעמי בטיחות, את כלי-היריה שעליו ניתן הרשיון; ובלבד שהאדם האמור אושר לכך תחילה על ידי מפקח-המשטרה המחוזי או נציגו ברשימה הכוללת את שמו או באופן אישי או בכל דרך אחרת.

(ג) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן על ידי תעודה בחתימת-יד בעל הרשיון המיוחד.

(ד) "מפעל ראוי" - פירושו, בסעיף זה, מפעל או מוסד ששר הפנים, על פי המלצת שר הבטחון, אישר כמפעל ראוי לצורך סעיף זה.

10א. (א) שר רשאי למנות מתוך עובדי משרדו עובד שראוי לקבל רשיון מיוחד להחזקת כלי-יריה שנועדו לצרכי בטחון בקשר לתפקידיהם של עובדי משרד השר (להלן - עובד אחראי), ומשעשה כן, רשאית רשות מוסמכת לתת לעובד האחראי רשיון מיוחד כאמור.

(ב) ניתן לעובד אחראי רשיון מיוחד על פי סעיף קטן (א), רשאי הוא, אם היה הדבר דרוש, לפי דעתו, לצרכי בטחון בקשר לתפקידיהם של עובדי משרד השר, להרשות עובד אחד מעובדי משרד השר לשאת בתחום שהוגדר ברשיון את כלי-היריה שעליו ניתן הרשיון; העובד האחראי רשאי לקבוע תנאים והגבלות לאותה הרשאה.

(ג) לא תינתן תעודת הרשאה לעובד לפי סעיף קטן (ב), אלא אם העביר העובד האחראי לפקיד הרישוי פרטים המזהים את העובד, ונתמלאו לגביו ההוראות האמורות בסעיף 11ב בשינויים המחוייבים.

(ד) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן בתעודה חתומה בידי העובד האחראי.

(ה) בסעיף זה "עובד משרד השר" - עובד המדינה שהשר נעזר בו לשימוש בסמכויותיו או במילוי תפקידיו.

10ב. (א) רשות מוסמכת רשאית לתת לאדם האחראי על הפקתו של סרט או של הצגת מחזה או הופעת בידור אחרת ששר הפנים אישר אותו לענין סעיף זה, רשיון מיוחד להחזקת כלי-יריה לצורך אותם סרט, הצגה או הופעה.

(ב) רשות מוסמכת רשאית להתנות את מתן הרשיון לפי סעיף קטן (א) בכך שהאחראי ימנה אדם, באישורה, להיות ממונה על הבטחון.

(ג) ניתן לאחראי רשיון כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להרשות אדם ממשותפי הסרט, ההצגה או ההופעה לשאת כלי-יריה שעליו ניתן הרשיון בזמן צילום הסרט או בזמן ההצגה או ההופעה או החזרות להם.

(ד) הממונה על הבטחון, ואם לא נתמנה - האחראי, יפקח על השימוש בכלי-היריה לשם שמירה על חיי אדם ובריאותו ויבטיח נטילתו לאחר השימוש בו לצורך הסרט, ההצגה או ההופעה.

(ה) סמכותה של רשות מוסמכת לפי סעיף זה אינה גורעת מסמכותה לפי סעיף 12.

10ג. (א) רשות מוסמכת רשאית לתת לבעל רישיון לפי סעיף 18(א) לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, התשל"ב-1972, רישיון מיוחד להחזיק כלי יריה בתנאים שייקבעו ברשיון המיוחד, לשימוש המועסקים בשירותי השמירה שלו על פי סעיף 19 לאותו חוק, במסגרת עיסוקם כאמור.

(ב) בעל הרשיון המיוחד רשאי להרשות בתעודת הרשאה לבעל רישיון לפי סעיף קטן (ג) המועסק בשירותו כאמור בסעיף קטן (א) לשאת ולהחזיק בכלי יריה שניתן לו עליו הרשיון המיוחד ובלבד שתעודת הרשאה כאמור תוגבל לאזור שבו הוא מועסק.¹⁰

(ג) רשות מוסמכת רשאית לתת לאדם רישיון לשאת ולהחזיק כלי יריה על פי תעודת הרשאה שניתן לו בעל רישיון מיוחד כאמור בסעיף קטן (ב), ובלבד שנתמלאו לגביו ההוראות האמורות בסעיף 11ב, בשינויים המחויבים.

10ד. רשות מוסמכת רשאית לתת למלווה של טיול או מחנה רישיון לנשיאה ולהחזקה של כלי יריה, ובלבד שהוגשה על כך בקשה מראש כפי שקבעה הרשות המוסמכת.

11. רשות מוסמכת לענין רישיונות לפי חוק זה היא -

(1) לצורך סעיף 2 -

(א) לגבי כלי-יריה שנועד לצבא-הגנה לישראל - שר הבטחון;

(ב) בכל מקרה אחר - שר הפנים על פי המלצת שר הבטחון.

(2) לצורך סעיפים 3 עד 10ד - פקיד רישוי על פי המלצת קצין משטרה בכיר, כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, שהוסמך לכך בידי המפקח הכללי של המשטרה.¹¹

11א. (א) רופא, פסיכולוג, קצין בריאות הנפש או עובד סוציאלי במערכת הבריאות, המטפל באדם והסבור כי אם האדם יחזיק בכלי יריה יהיה בכך משום סכנה לאותו אדם או לציבור, יודיע על כך למנהל משרד הבריאות, שיהא רשאי להעביר את הידיעה לצבא הגנה לישראל.

(ב) (1) רופא, פסיכולוג, קצין בריאות הנפש או עובד סוציאלי במערכת הבריאות, המטפל באדם ושנודע לו כי האדם מחזיק בכלי יריה, ולדעתו יש בכך משום סכנה לאותו אדם או לציבור, יודיע על כך למנהל משרד הבריאות, שיהא רשאי להעביר את הידיעה לפקיד

הרישוי וגם לצבא הגנה לישראל, וכן לגוף המנוי בסעיף 5ב(א) לגבי מועמד לשירות שגוף כאמור מסר לגביו הודעה למנהל משרד הבריאות;

(2) עובד סוציאלי המטפל באדם, למעט עובד סוציאלי שחלות עליו הוראות פסקה (1), שנודע לו כי האדם מחזיק בכלי יריה, ולדעתו יש בכך משום סכנה לאותו אדם או לציבור, יודיע על כך למנהל משרד העבודה והרווחה, שיהא רשאי להעביר את הידיעה לפקיד הרישוי וגם לצבא הגנה לישראל, וכן לגוף המנוי בסעיף 5ב(א) לגבי מועמד לשירות שגוף כאמור מסר לגביו הודעה למנהל משרד העבודה והרווחה;

(3) שר העבודה והרווחה ימנה ממונה להערכת מסוכנות אשר ייעץ למנהל משרד העבודה והרווחה לענין העברת ידיעות כאמור בפסקה (2).

(ג) קיבל אחד מהגופים המנויים בסעיף 5ב(א) ידיעה לפי סעיף זה רשאי הוא לפנות למנהל משרד הבריאות או למנהל משרד העבודה והרווחה לשם קבלת תוכן הידיעה ורשאים הם למסור לו את תוכנה.

(ד) על מסירת מידע לצבא הגנה לישראל לפי סעיף קטן (ג) יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 44 לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986; המידע האמור יימסר לגורם מקצועי מתחום בריאות הנפש שייקבע על ידי צבא הגנה לישראל.

11ב. (א) פקיד רישוי שקיבל בקשה לרישיון לפי חוק זה או פרטים לצורך מסירת כלי יריה לידי אדם פלוני או גוף המנוי בסעיף 5ב(א) שקיבל בקשה כאמור של מועמד לשירות, יעבירם למנהל משרד הבריאות, ורשאים, פקיד הרישוי או גוף כאמור, להעביר פרטים למנהל משרד הבריאות גם לגבי מי שכבר ניתן לו רישיון או תעודת הרשאה לפי חוק זה לפי הענין, או לגבי מי שכבר משרת באחד הגופים המנויים בסעיף 5ב(א) למעט צבא הגנה לישראל.

(ב) מצא מנהל משרד הבריאות כי מבקש רישיון או מי שנמסרו לגביו פרטים כאמור בסעיף קטן (א) אושפז עקב מחלת נפש או חשש למחלת נפש, רשאי הוא להודיע לפקיד הרישוי או לגוף המנוי בסעיף 5ב(א) כאמור בסעיף קטן (א) פרטים על האשפוז; מצא מנהל משרד הבריאות כי על מבקש רישיון או

מי שנמסרו לגביו פרטים כאמור בסעיף קטן (א) נמסרה הודעה לפי סעיף 11א, יודיע זאת לפקיד הרישוי או לגוף המנוי בסעיף 5ב(א) כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) לצורך ההודעה כאמור רשאי מנהל משרד הבריאות להשתמש בידיעות על טיפול בחולי-נפש המצויות במשרד הבריאות או במערכת הבטחון על שלוחותיה, וכל הוראה בדין האוסרת מסירת ידיעה על חולה-נפש לא תחול על מסירת ידיעה לפי סעיף זה.

11ג. (א) לא יינתן רישיון או רישיון מיוחד או תעודת הרשאה לפי חוק זה לאדם שטרם מלאו לו 21 שנים.¹²

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע סוגי פעילויות או נסיבות שבהן תהא הרשות המוסמכת רשאית ליתן רישוי כאמור בסעיף קטן (א) לאדם שמלאו לו 18 שנים אך טרם מלאו לו 21 שנים.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 12, ובלבד שלא יינתן רישוי כאמור בסעיף קטן (א) למי שלא הגיע לגיל שנקבע לפי סעיף זה.

12. (א) המוסמך לתת רשיון לפי חוק זה רשאי, לפי שיקול-דעתו -

(1) לתת רשיון או לסרב לתתו;

(2) לתת רשיון בתנאים ובהגבלות ולהטיל תנאים והגבלות על רשיון שניתן;

(3) לבטל רשיון תוך תקופת תקפו.

(ב) פקיד רישוי רשאי לדרוש שמבקש רשיון יתייצב לפניו לשם בירור פרטי בקשתו.

(ג) פקיד רישוי רשאי לדרוש שמבקש רשיון ייבדק אצל רופא שקבעו מנהל משרד הבריאות לבדיקת כושרו הרפואי לשאת כלי ירייה; תוצאות הבדיקה יועברו לפקיד הרישוי.

(1) (ג1) הרואה עצמו נפגע מהחלטת רשות מוסמכת כמשמעותה בסעיף 11(2) (להלן - ההחלטה), רשאי להגיש עליה ערר בכתב, תוך 45 ימים ממועד קבלתה, מפני מי ששר הפנים ימנה לענין זה (להלן - הממונה);

(2) התקבלה ההחלטה על פי המלצת קצין משטרה, יעבור הממונה את הערר לתגובתו של קצין משטרה בכיר שימונה לענין זה על ידי המפקח הכללי של משטרת ישראל; התקבלה ההחלטה על פי הודעת מנהל משרד הבריאות או מנהל משרד העבודה והרווחה, כאמור בסעיפים 11א או 11ב, יעביר הממונה את הערר לתגובתו של מנהל משרד הבריאות או מנהל משרד העבודה והרווחה, לפי הענין, בכפוף להוראות סעיף זה;

(3) הממונה יחליט בערר תוך 45 ימים מהמועד שבו הגיע הערר לידי.

(ד) תקפו של הרשיון לפי חוק זה יהיה לתקופה שתקבע בתקנות, בדרך כלל או לכל סוג של רשיונות במיוחד, אלא אם נקבעה ברשיון תקופה קצרה יותר.

(ה) רשיון על פי חוק זה הוא אישי ואינו ניתן להעברה.

(ו) לענין סעיף זה, "מבקש רשיון" - לרבות מי שקיבל או יקבל לידיו כלי ירייה מכוח תעודת הרשאה לפי חוק זה.

12א. מי שהגיעה אליו, על פי סעיפים 10א(ג), 10ג, 11א, 11ב או 12(ג), ידיעה על אדם, ישמרנה בסוד ולא יגלה אותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע חוק זה והתקנות על פיו; העובר על הוראה זו, דינו - מאסר שנה אחת.

13. (א) הנושא או המוביל כלי-יריה בהיתר לפי חוק זה - חייב לשאת את הרשיון או את תעודת-ההרשאה לכך.

(ב) בעל רשיון או תעודת-הרשאה לפי חוק זה חייב להראות את הרשיון או את תעודת-ההרשאה לכל שוטר הדורש זאת ממנו.

(ג) כשיש לשוטר יסוד לחשוב שבכלי-יריה מסויים נעברה עבירה לפי חוק זה, רשאי הוא לתפוס אותו כלי-יריה; והמשטרה רשאית להחזיק ברשותה כלי-יריה שנתפס כך, עד שבית-משפט מוסמך יחליט מה ייעשה בו.

14. אדם שהחזיק כלי-יריה בהיתר לפי חוק זה, ופקע היתרו, אם משום שתם תקפו של הרשיון שניתן לו לפי חוק זה ואם משום סיבה אחרת, חייב למסור את כלי-היריה למשמרת לתחנה המשטרה של מקום-מגוריו או של מקום-עסקיו, ויקבל אישור-קבלה על כלי-היריה שמסר.

14. (א) כלי-יריה שהגיע למשטרה שלא עקב עבירה שנעברה בו או לגביו - רשאית היא למסרו לידי סוחר מורשה כתום שלושה חדשים מיום שהגיע לידיה, וכלי-יריה שהגיע למשטרה עקב עבירה והוחלט שאין להביא שום אדם לדין בשל העבירה - רשאית היא אם דרש זאת בעל כלי היריה למסרו לידי סוחר מורשה כתום שלושה חדשים מיום ההחלטה, והכל אם לא עשה בעל כלי-היריה אחת מאלה תוך שלושת החדשים האמורים:

(1) השיג רשיון להחזקת כלי-היריה;

(2) הוכיח, להנחת-דעתו של קצין המשטרה האחראי לשמירת אותו כלי-היריה, שהוא בעל הכלי ורשאי להחזיק בו על פי חוק זה;

(3) מכר את כלי-היריה או העביר בדרך אחרת את הזכות להחזיק בו למי שרשאי להחזיק בו על פי חוק זה;

(4) הגיש תובענה לבית המשפט למתן פסק דין כי הוא בעל כלי היריה ותובענה כזו תלויה ועומדת;

(5) השיג מבית-משפט מוסמך פסק-דין האומר כי הוא בעל כלי-היריה ורשאי להחזיק בו על פי חוק זה.

(ב) הגיע כלי יריה לידי המשטרה בנסיבות כאמור בסעיף קטן (א), ולא נדרשה למסרו לידי סוחר מורשה כאמור בסעיף קטן (א), תחזיק בכלי היריה משך זמן של שמונה עשר חדשים, ובתום התקופה האמורה רשאית היא לחלט את כלי היריה או להשמידו, והכל אם לא עשה בעל כלי היריה אחד הדברים האמורים בפסקאות (1) עד (5) לסעיף קטן (א) תוך שמונה עשר החדשים האמורים, והודיע על כך לקצין המשטרה האחראי לשמירת אותו כלי יריה.

(ג) הגיע כלי-יריה לידי המשטרה בנסיבות כאמור בסעיף קטן (א) אולם בעלו אינו ידוע, תפעל המשטרה בשקידה סבירה לגילוי הבעל, ואם לא נמצא תוך שלושה חדשים רשאית היא לחלט לטובת המדינה או להשמידו.

(ד) הוראות סעיף זה באות להוסיף על פקודת המשטרה ולא לגרוע מהן.

14. (א) סוחר מורשה חייב לקבל לידי כלי-יריה שהמשטרה מסרה לו לפי סעיף 14א, והוא רשאי למכרו, אולם ארבעה-עשר יום לפחות לפני המכירה עליו להודיע לבעל כלי היריה, במכתב בדואר רשום, על כוונתו למכור את כלי היריה ואת המחיר שבדעתו לדרוש בעדו.

(ב) בעל כלי-יריה שקיבל הודעה כאמור רשאי תוך התקופה האמורה להציג לסוחר המורשה רשיון בר-תוקף לכלי היריה ולקבלו, או להציע לסוחר המורשה אדם המוכן לקנות את כלי היריה במחיר שנקב הסוחר או גבוה ממנו, והסוחר ימכור לפי זה את כלי היריה, ובלבד שיש בידי הקונה רשיון להחזקת כלי היריה.

(ג) מכר סוחר מורשה כלי-יריה שמסרה לו המשטרה, ישלם את פדיון המכר לבעל כלי היריה לאחר ניכוי דמי עמילות בשיעור שקבע שר הפנים בצו, ויודיע על המכירה למשטרה.

(ד) סוחר מורשה רשאי להחזיר למשטרה כעבור שנה כלי-יריה שהיא מסרה לו והמשטרה רשאית לחלט את כלי היריה לטובת המדינה או להשמידו.

14. (א) בעל כלי-יריה רשאי למסור את כלי היריה למשמורת אצל סוחר מורשה לכל תקופה קצובה שיוודע עליה, ובלבד שיש לו עליו רשיון; הסוחר המורשה רשאי לדרוש שדמי המשמורת, בשיעור שקבע שר הפנים בצו, ישולמו מראש, או שיובטח תשלומם.

(ב) פקע תקפו של הרשיון לכלי היריה בהיותו במשמורת אצל סוחר מורשה, לא יוחזר כלי היריה לבעליו אלא אם הציג לסוחר רשיון להחזקתו.

(ג) חלפה שנה מתום תקופת המשמורת ובעל כלי היריה לא תבעו בחזרה או לא היה זכאי לקבלו בחזרה, רשאי הסוחר המורשה למכור את כלי היריה ולשלם לבעליו את פדיון המכר לאחר ניכוי דמי המשמורת עד ליום המכירה ודמי עמילות בשיעור שקבע שר הפנים בצו, או למסור את כלי היריה למשטרה והיא תהיה רשאית לחלט לטובת המדינה או להשמידו; אולם ארבעה-עשר יום לפחות לפני המכירה עליו להודיע לבעל כלי היריה, במכתב בדואר רשום, על כוונתו למכרו.

(ד) על קבלת כלי-יריה למשמורת והחזרתו יודיע הסוחר המורשה לפקיד הרישוי.

14. סוחר מורשה רשאי, באישור פקיד רישוי ובפיקוח המשטרה, להשמיד כלי-יריה שהוא בעליו.

15. (א) החזיק אדם כלי-יריה, ואבד כלי היריה או נשמד, חייב הוא להודיע על כך

לתחנת המשטרה ככל המוקדם, ולא יאוחר מארבעים ושמונה שעות מהמועד שבו נודע לו על האבידה או ההשמדה; הובא אדם לדין על עבירה על סעיף קטן זה, לא ישא עליה באחריות פלילית אם הוכח שניים אלה:

(1) הודיע על אבידת כלי היריה תוך ארבעים ושמונה שעות מהמועד שבו נודע לו על האבידה או על ההשמדה;

(2) החזיק בכלי היריה בתנאים שהם סבירים בנסיבות הענין.

(ב) בעל רשיון לפי חוק זה שאבד או נשמד רשיונו - חייב להודיע על כך לפקיד-רישוי.

16. העושה אחת מאלה, דינו - מאסר ששה חדשים:

(1) עובר על הוראות סעיפים 4 או 5 בשל כך בלבד שלא שילם את האגרה לחידוש רשיונו או שלא חודשה תעודת הרשאתו אף שלא היתה מניעה לחידושה, הכל בהתאם לחוק זה או התקנות על פיו;

(2) עובר על הוראה מהוראות חוק זה או על תנאי או הגבלה שנקבעו ברשיון או בתעודת הרשאה שניתנו לפי חוק זה, ועבירתו אינה עבירה לפי חיקוק אחר.

17. העובר עבירה על פי חוק זה בכלי-יריה צבאי, או בכלי-יריה שאינו ניתן למשא-אדם, או בכלי-יריה אחדים - יהיה צפוי לעונש גדול פי-שניים מן העונש שהוא צפוי לו על אותה עבירה על פי סעיף 16.

18. (א) בצאת אדם חייב בדין על עבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לצוות שכלי היריה שבו נעברה העבירה יוחרם לטובת המדינה.

(ב) כשיש לפקיד הדואר או הרכבת יסוד לחשוב שחבילה שנשלחה בדואר או ברכבת מכילה כלי-יריה שנשלח שלא על פי רשיון לפי סעיף 8, רשאי הוא לפתוח את החבילה, בנוכחות קצין-משטרה בדרגת מפקח ומעלה, ומשנמצא בה כלי-יריה, ובעלו אינו ידוע, יוחרם כלי היריה לטובת המדינה.

18א. (א) הורשע אדם בעבירת אלימות, רשאי בית המשפט לבקשת תובע, לכלול בגזר הדין -

(1) הוראה לפקיד הרישוי, לבטל למורשע רשיון לכלי יריה, ולא לתת לו רשיון חדש במשך תקופה שיקבע בית המשפט;

(2) הוראה למורשע להפקיד למשמרת כלי יריה המוחזק על ידו, בתחנת המשטרה של מקום מגוריו או מקום עסקיו.

(ב) הורשע אדם בעבירת אלימות כלפי בן משפחה, יתן בית המשפט, לבקשת תובע, הוראות כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2), אלא אם כן החליט, מנימוקים מיוחדים שיפורטו

בגזר הדין, לדחות את הבקשה; לעניין סעיף זה, "בן משפחה" - כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.

(ג) נתן בית המשפט הוראה לפי סעיף זה, תוודא המשטרה שכלי היריה הופקד בהתאם להוראות חוק זה.

19. האמור בחוק זה אינו פוטר אדם מן החובה לקבל רשיון כדרוש על-פי חוק אחר.

20. (א) נמצא כלי-יריה במקום מסויים, רואים את האדם שהמקום בחזקתו כמחזיק כלי היריה, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

(ב) בתביעה פלילית לפי אחד מסעיפי חוק זה האוסר עשיית דבר שלא על פי רשיון, אין על התביעה להוכיח אלא שהנאשם עשה אותו דבר, ומשהוכיח זאת, על הנאשם הראיה שהיה לו רשיון לכך.

(ג) תעודה שנראה מתוכה שהיא חתומה בידי קצין-משטרה בדרגת מפקח ומעלה, המאשרת שכלי מסויים הוא כלי-יריה או כלי צבאי, תשמש בתביעה פלילית ראיה לכך, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר. ואולם הנאשם זכאי להזמין את חותם התעודה לחקירת שתי וערב, ואם עשה זאת הנאשם, לא תשמש התעודה ראיה כאמור אלא אם חותם התעודה נענה להזמנה; ובית המשפט חייב, מיד לאחר שהוגשה לו תעודה כאמור, להודיע לנאשם על זכותו להזמין את חותם התעודה לחקירת שתי וערב כאמור. (תיקון התשט"ו)

20א. (בוטל).

21. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.

(ב) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבטחון והשר לביטחון הפנים, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו של חוק זה.

(ב1) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע הוראות בעניינים¹³

כמפורט להלן, ורשאי הוא לקבוע הוראות כאמור דרך כלל או לסוגים מסוימים של רישיונות או תעודות הרשאה לפי חוק זה, לפי העניין:

(1) תנאי הכשירות וההכשרה הנדרשים ממבקש רישיון או תעודת הרשאה לפי חוק זה או מהמבקש את חידושם (בפסקה זו - המבקש), לרבות הגבלת גיל ובחינות מקצועיות שעל המבקש לעמוד בהן, וכן תנאים למתן פטור מתנאי הכשירות וההכשרה שנקבעו כאמור;

(2) חובות שיוטלו על בעלי רישיונות ותעודות הרשאה לפי חוק זה;

(3) חובות דיווח לרשות מוסמכת, שיוטלו על בעלי רישיונות לפי חוק זה בעניינים שיקבע שר הפנים, ואופן הדיווח כאמור.

(ג) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בדבר אגרות בעד מתן רשיון לפי חוק זה ובעד הגשת ערר על החלטת רשות מוסמכת לפי סעיף 12(ג); על גביית אגרות לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).¹⁴

(ד) שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים ועם שר הבריאות, רשאי לשנות את התוספת.

21א. סמכויותיו של שר הפנים למנות פקיד-רישוי וכן סמכויותיו של שר לפי הסעיפים 5א, 9, 10, 10א, 10ב ו-11 ניתנות, כולן או מקצתן, להעברה כללית או מסוייגת.

22. (א) על אף האמור בחוק זה, אדם שהחזיק כלי-יריה ערב היכנס חוק זה לתקפו שלא על פי רשיון לפי פקודת כלי היריה, תהיה אשר תהיה הדרך בה הגיע כלי היריה לרשותו, לא ישא בשל כך באחריות פלילית לפי חוק זה אם תוך ששים יום מיום היכנס חוק זה לתקפו -

(1) קיבל רשיון על פי חוק זה שלפיו מותר לו להחזיק אותו כלי-יריה; או

(2) מסר את כלי היריה למשמרת לתחנת המשטרה של מקום-מגוריו או של מקום-עסקו.

(ב) אדם שמסר כלי-יריה כאמור, יקבל אישור-קבלה על כלי היריה שמסר.

23. (א) פקודת כלי היריה - בטלה.

(ב) רשיון שניתן על פי פקודת כלי היריה ושעמד בתקפו ערב היכנס חוק זה לתקפו, כוחו יפה למשך ששים יום מיום היכנס חוק זה לתקפו, כאילו היה זה רשיון שניתן על פי ההוראה המקבילה שבחוק זה, ותקפו ייתם בתום מועד זה.

24. (א) הוראות חוק זה לא יחולו על מלכודות חקלאיות ועל מכשירי-עבודה.

(ב) "מלכודת חקלאית" - פירושה, בסעיף זה, כלי-יריה מסוג ששר הפנים על פי הצעת שר החקלאות, הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כסוג של כלי-יריה המיועד לפי מבנהו לשמש מלכודת למטרות חקלאיות בלבד.

(ג) "מכשיר-עבודה", בסעיף זה - כלי-יריה מסוג ששר הפנים על פי הצעת שר העבודה, הכריז עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כסוג של כלי-יריה המיועד, לפי מבנהו ודרכי הפעלתו, לשימוש בתהליכי-עבודה בלבד.

25. תקפו של חוק זה הוא מיום ו' באב התש"ט (1 באוגוסט 1949).

תוספת

(סעיף 1)

המשקל הנקי המרכיב של תכולת המכל	ריכוז החומר הפעיל במכל	סוג החומר
30 גרם	2%	1. "CS" (ortho-chlorobenzal-malonitrile)
30 גרם	2%	2. Capsaicin

משה שפירא	דוד בן-גוריון	
שר הפנים	ראש הממשלה	
		יוסף שפרינצק
		יושב ראש הכנסת
		ממלא מקום נשיא המדינה
